

ordnet nogenlunde eens for de forskjellige Communer. For enkelte Byer er det ikke Ubethdeligheder, hvorom det dreier sig. I Randers f. Ex. udgjør Indtægten for Borgemeisteren af Jord 3,700 Rb., altsaa over den høieste Gage med Aldersillæg. Byfogden i Noeskilde, som nu er sat i 3die Klasse til Gage 2000 Rb., har havt en saadan Indtægt til Beløb 2487 Rb., altsaa ogsaa mere end det, han nu vil faae i Gage. Byfogden i Solbæk, der er sat i fjerde Klasse med en Gage af 1500 Rb., har havt en saadan Indtægt af 1300 Rb. For Byfyreren i Noeskilde, der staaer i 5te Klasse, har Indtægten udgjort 1236 Rb. Det er de Embeder, hvor Misforholdet træder stærkest frem. Jeg anfører det kun for at gjøre opmærksom paa, at det ikke er uvæsentligt for de enkelte Communer, om de alene skulle bære Udgifterne til Embedsmændenes faste Løn. Forvigt er det ikke nødvendigt her at tage nogen Bestemmelse derom. Derfor har Udvalget heller ikke anset det nødvendigt at stille noget Endringsforslag; thi denne Lov ordner kun Forholdet ligeoverfor Embedsmændene. Hvorledes det senere bliver ordnet mellem Staten og Kommunen, vedkommer strengt taget ikke dette Forhold. Til § 7 har jeg Intet at bemærke. I § 8 er der skeet en Forandring, som der imidlertid ikke er nogen væsentlig Anledning til at udtale sig om. § 9 er uforandret. I § 10 er der skeet en Forandring, som er aldeles correct. Efter Regjeringsudkastet var Regjeringen kun be myndiget til, uden Hensyn til om Vacance var indtraadt i Embedet eller ikke, at lade den i Lovforslaget for samme fastsatte Gage og Contingentsgodtgjørelse træde i Kraft. Nu ere imidlertid nogle Embeder, nemlig de paa Table A opførte, bestemte til Nedlæggelse og altsaa ikke optagne paa Tavlerne over de fremtidig bestaaende Embeder, og der er saaledes ingen Gage fastsat for dem. Uagtet det jo godt kunde blive Tilfældet, at Een eller Flere af disse Embedsmænd ønskede at komme paa fast Gage, vilde Regjeringsudkastet ikke give Regjeringen den dertil fornødne Bemyndigelse. — Udvalget kan saaledes ikke have Noget at erindre imod den foretagne Forandring. Med Hensyn til § 11 har man foreslaaet, at den

almindelige Revision af Loven, som i Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, skal finde Sted inden Udløbet af Finantsaaret 1865—66, først skal finde Sted inden Udløbet af Finantsaaret 1870—71. Man er nemlig gaaet ud fra den rimelige Forudsætning, at Loven i de første 10 Aar kun vil faae Anvendelse paa et ringe Antal Embeder, og man finder, altsaa ingen Anledning til at bestemme, at den almindelige Revision skal finde Sted tidligere. Endelig har man foreslaaet, at det sidste Punktum af § 11, der indeholder den sædvanlige Bevilling af Udgifterne for det nærmeste Finantsaar, skal udgaae.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 1 (see Anh. A Sp. 1873)

vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.

Lovforslagets §§ 2, 7, 8, 9 og 10 (see sammesteds Sp. 1873—77)

ansaaes for vedtagne uden Afstemning.

2) Forslag af Udvalget ad § 11.

at i 3die Linie „1865—66“ forandres til „1870—71“

vedtoges eenstemmig med 28 Stemmer.

3) Forslag af Samme til samme Paragraph:

at sidste Punktum: „For Finantsaaret... Lov.“ udgaaer

vedtoges med 22 Stemmer imod 5.

4) Lovforslagets § 11 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

„Denne Lov, der træder i Kraft den 1ste April 1861, underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1870—71“

vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.

Endelig fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 30 Stemmer.